

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ — ଏକଶେ ତିନି ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତାଲା ଖୋଲିବା: ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖାମାନଙ୍କର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger

2024-02-29

ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରୁଥିଲୁ । ଆମେ ଏହା କରୁଛୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ, 1989 ମସିହାରେ “ଶେଷ ସମୟରେ” ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ସହିତ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦକୁ ଅନାବୃତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକ “ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି” ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଯାହା ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ସେହି ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା ।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରେଇ ରହିଛି । ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶ୍ୱେତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା ହିଁ କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ । ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀର ଗୋତ୍ରର ସିଂହ କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରନ୍ତି, ସାତାନ୍ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହୁଏ । ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ସେହି ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ, ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ବାଧ୍ୟ କଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ ଏକ ପବିତ୍ରୀକୃତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିବ । ସେହି ବିବାଦର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋକରେ ଆଶାଗଲା, ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ । ଏହା ପ୍ରଥମେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ “ନିତ୍ୟ” କ’ଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ (ପୌଢ଼ଲିକତା), ଏବଂ “ନିତ୍ୟର ଅପସାରଣ” ସହ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଠିକ ଇତିହାସ (୫୦୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ) ବିଷୟରେ ସଠିକ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ।

ତିନିଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଖାକାନା ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଖାକାନା—ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି—ସହ ସମାନୀକୃତ ଥିଲା; ଏବଂ “the daily” କୁ ପୌରାଣିକ ପୈତୃକ ଧର୍ମ (paganism) ଭାବେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ, ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧଶୀଳ ଏକ ଇତିହାସ ଯୋଗାଇଲା, ଯେପରି ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ତାହା ହେବା ଉଚିତ । ଏହିପରି, 1989 ମସିହାରେ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିରୋଧ, ଅଧିକ ଆଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, କାରଣ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା; ଏବଂ ଏହା ତୃତୀୟ ଦୃତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଦୃତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସଂଗ୍ରହୀତ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମର ବିକାଶ ସହ ସମାନୀକୃତ ଥିଲା ।

ଆମେ ତିନିଟି ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ, ବାବିଲୋନର ତିନିଟି ପତନ, ଏବଂ ତିନିଜଣ ଏଲିୟାହଙ୍କୁ ବିଚାର କରିଛୁ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ତିନିଜଣ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁଚ୍ଚିର ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ଆମେ ତିନିଟି ରୋମ ଓ ବାବିଲୋନର ତିନିଟି ପତନ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ଅତିରେକ ଓ ସମାନ୍ତରତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ, ଏବଂ ତିନିଜଣ ଏଲିୟାହ୍ ଓ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ତିନିଜଣ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ସମାନ୍ତରତାକୁ ଦେଖୁଛୁ । ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ William Miller ଏବଂ Future for America ଉଭୟେ ତୃତୀୟ ଏଲିୟାହ୍ ଏବଂ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ଯାଣୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୃତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ତୃତୀୟ ଦୃତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସମାନ୍ତର ଅଟେ ।

“ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14 ର ବାଉଁଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶୁଖିଲା ଲାରେ ସେମାନଙ୍କ ର ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଏହି ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ

ଦୃତଙ୍କ ର ବାଉଁଶ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏବେଊଳି ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏହି ବାଉଁଶ ସହ ସମାନାନ୍ତ ର ଭାବେ ଚାଲିବାକୁ ଅଟନ୍ତି । ତୃତୀୟ ଦୃତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ତାହାର ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରେ । ଏହା ସମସ୍ତ ର ପରେ, ଯୋହନ କହିଲେ, 'ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଆଉ ଜଣେ ଦୃତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେ ମହାଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା ।' ଏହି ଆଲୋକବିକୀରଣରେ, ତିନୋଟି ବାଉଁଶ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇଛି ।" The 1888 Materials, 803, 804.

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୃତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଓଲିୟମ୍ ମିଲର ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ସିଷ୍ଟର ହାଉର୍ ମିଲର୍ଙ୍କୁ "ନିର୍ବାଚିତ ଦୃତ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ।

"ଓଲିୟମ୍ ମିଲର ଶୟତାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଅସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଧାନ ଶକ୍ତି କେବଳ ଏହି ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଭାବକୁ ନିରସ୍ତ କରିବାକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସ୍ୱୟଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ।" Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ମିଲର ଉଭୟ ଏଲିୟା ଓ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପାତା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ ।

"ଓଲିୟମ୍ ମିଲର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୃତ ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ କ୍ରୌରକୁ ଗଢ଼ି ମୂଳରେ ରଖିବାକୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ।" Early Writings, 233.

ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପାତା, ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏଲିୟା ଥିଲେ, ସେହିଜଣେ ଚୁକ୍ତିର ଦୃତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିୟୁତ ପ୍ରଥମ ଦୃତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତୃତୀୟ ଦୃତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଏକ "ମନୋନୀତ ଦୃତ" ଥିବ । ସେହି ଦୃତ ଏଲିୟା, ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପାତା ଏବଂ ଉଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଥିବେ । ମିଲରଙ୍କ ସହିତ, ଏହି ଦୁଇ ମନୋନୀତ ଦୃତ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦର ତିନି ଦୃତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ତୃତୀୟ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଦୃତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିୟୁତ ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ।

ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଶେଷର ଚୟିତ ଦୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ Future for America-ର ସନ୍ଦେଶ "line upon line"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ପଛଟି । "line upon line"ର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଯେ Millerite ଆନ୍ଦୋଳନ Future for America-ର ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା । Millerite ଇତିହାସର ଏକ waymark ହେଉଛି William Miller, ସେହି "chosen messenger" ସେହି waymarkକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ତେଣୁ Adventism-ର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଯେ ଦୃତଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, କାରଣ ସନ୍ଦେଶ ଏକ ଚୟିତ ଦୃତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ତେଣୁ, ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ଦୃତଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ vice-versa । ନୃତ୍ୟକାର ବିନା, ନୃତ୍ୟ ନାହିଁ ।

"ମୋତେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଲୋକ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରାଯାଇଲା । ଯୋହନଙ୍କୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆଗମନର ପୂର୍ବଘୋଷଣା କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମଣିହା ଥିଲେ ବୋଲି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଶୈତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅଧିକ ଆଗକୁ ନେଇ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ କରୁଣାରେ ବିଦ୍ଧ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇଲା । ଏପରି କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପେଟେ କୋଷ୍ଠ ବିନର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଶିଖାଇଥାନ୍ତା । ମର୍ମର ପଦ୍ମ ଛିନ୍ନ ହେବା ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଯେ,

ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ର ବଳି ଓ ବିଧିବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ମହାନ ବଳି ଅର୍ପିତ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପେଡ୍ରେ କୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ମନକୁ ପୃଥ୍ବୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେଣୁ କି ନିଜ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ର ଲାଭଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିଲେ । ମୋକ୍ଷ ର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ସେ ସବୁ ସେମାନେ ହାରାଇଦେଲେ, ତଥାପି ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉପରେ ଭରସା କରି ରହିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମ ପୃଥ୍ବୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ତଥାପି ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।”

“ଯିହୁଦୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଶୂଳରୋହଣ କରାଇଥିବା ତାଙ୍କର ଆଚରଣକୁ ଦେଖି ଅନେକେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାହାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଲଜ୍ଜାଜନକ ଅତ୍ୟାଚାରର ଇତିହାସ ପଢ଼ିବାବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପିତର ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ସେପରି ସେମାନେ କରିନଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ ଶୂଳରୋହଣ କରାଇନଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ପଛୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିଥିବା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଣିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, ସେଥିପାଇଁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହରେ ନିଜର ରଖିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲପାଉଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଅନେକେ, ଏବଂ ଶୂଳର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଯେମାନେ ଅଶ୍ରୁ ପାତ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଶୁଭ ସମ୍ଭାବକୁ ଉପହାସ କଲେ । ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ଭ୍ରମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ଭଲପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଘୃଣା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଘୋଷଣାରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହୋଇନଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଏହି ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଘାମଣାକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ଦେଖାଉଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଛନ୍ତି; ଏହିକାରଣରୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ନିରର୍ଥକ ବଳି ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିବା ସେହି ବିଭାଗକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିରର୍ଥକ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତାରଣାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଶୟତାନ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଟାଣିନେଇଥାଏ, ଏବଂ ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ବାନ୍ଧି ରଖେ ।”

Early Writings, 259–261.

ଯେମାନେ “ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇନଥିଲେ,” ଏବଂ ଯେମାନେ “ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାରୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ନ ହେଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦରୁ ମଧ୍ୟ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ।” ଯୋହନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଆସିଥିଲେ । ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀର ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମୃତ୍ୟୁ ସହ ସମାନ ଅଟେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ତାଙ୍କ ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୋଧନ ଓ ପବିତ୍ରୀକରଣ ସମ୍ପାଦନ କଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଜନସମୂହକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା, ଯେମାନେ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ରାଣର ସନ୍ଦେଶ ବହନ

କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବେ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ସମୟାବଧି ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପାଦନ ହୁଏ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଭ୍ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ରୁ ପଛକୁ ହଟିଗଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ 1850 ଚାର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ଜଗତକୁ ବହନ କରିପାରୁଥିଲା। ଏହି ସମୟ ଶର ଚିତ୍ର ଲିଖିତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଥିଲା।

“ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏହା ନଥିଲା ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ଚାଲିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତୁ; ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ କାନାନ ଦେଶକୁ ନେଇ ଯାଇ ସେଠାରେ ଏକ ପ୍ରବୃତ୍ତ, ସୁଖୀ ଜନସମୂହ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ‘ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।’ Hebrews 3:19. ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ହେତୁ ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ନଷ୍ଟ ହେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦିଆଗଲା। ଏହିପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ ହେଉ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜନମାନେ ପାପ ଓ ଶୋକର ଏହି ଜଗତରେ ଏତେ ବର୍ଷ ରହି ଯାଆନ୍ତୁ—ଏହା ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲା। ସେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିମ୍ନ କରିଥିଲେ, ତାହା କରିବାକୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦିଆଗଲା। ଜଗତ ପ୍ରତି କୃପାବଶତଃ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ବିଳମ୍ବ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ପାପୀମାନେ ସତର୍କବାଣୀ ଶୁଣିବାର ଅବସର ପାଇପାରନ୍ତୁ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ରୟ ଲାଭି ପାରନ୍ତୁ।” The Great Controversy, 458.

ଯଦି ଆଡଭେଣ୍ଟିଭ୍ କେବଳ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧରି ରଖୁଥାନ୍ତା, “ସେମାନଙ୍କର କାମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା।”

“ଯଦି 1844 ମସିହାର ବଡ଼ ନିରାଶା ପରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖୁଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦୀପିତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏକତାବଦ୍ଧଭାବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାନ୍ତେ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରଚାର କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ସହିତ ପ୍ରବଳଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ, କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆସି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସେହି ଅବଧୂରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ.... ଏପରିକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଦେହ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!” Evangelism, 695.

1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ, କୁଚ୍ଚିର ଦୂତ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ଶରକାଳରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଆଣିଥିଲେ। ମିଲେର, ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ। ଏକ୍ସେଟର, NH ଶିବିର-ସଭାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଏବଂ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମାସରେ କେଉଁ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଥିଲା ତାହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା। ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଆସିଲେ, ଯାହା ଭକ୍ଷଣ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜାନୀ କୁମାରୀମାନେ “ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ଅବଧୂରେ” ତାଙ୍କର “ବିଶ୍ୱାସକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ।”

“ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟ” ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ସନ୍ଦେହ ଶତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ “ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ।” ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଶର ଆନ୍ଦୋଳନର ଜାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ଏହି ସମୟ ପ୍ରାୟ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା; ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ସିଷ୍ଟ ରହାଇବାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

କଲେ ଯେ, ସେ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ର ସାରିତ କରି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅବଶିଷ୍ଟ । ଶକୁ ପୁନର୍ବାର ସଂଗ୍ର ହ କରିଥିଲେ। ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଏବଂ ହବକକୁକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଟିଆ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ କଲେ, କିନ୍ତୁ "ଅନେକ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱ । ସୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱ । ସକୁ ତ୍ୟ । ଗ କଲେ.... ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ର । ପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା।"

୧୮୪୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ନିର୍ବାଚିତ ଦୂତ ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲର ବିଶ୍ରାମରେ ଶୟନ କଲେ । ଯଦି ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ "ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକତାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାନ୍ତେ," ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଠାଇଥାନ୍ତେ । ପରିବର୍ତ୍ତେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ" "ବିଲମ୍ବିତ" ହେଲା ଏବଂ "ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ" ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି "ସେହିପରି ଭାବରେ" "ରହିବେ" "ପାପ ଓ ଶୋକର ଏହି ଜଗତରେ" "ବହୁ ବର୍ଷ।"

1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ ବିତିବା ପରେ, ପ୍ରଭୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଚୟିତ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାପନ କଲେ । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥିଲା—ଏକ ପକ୍ଷରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟଣାବଳୀ ସମୟରେ, ତୁଚ୍ଚିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ତୁଚ୍ଚିସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା; କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାରର ଅବଧୂରେ ଆହାବ, ଯେତେବେଳ ଏବଂ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କର ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘବନ୍ଧନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ।

ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତ ତଦନ୍ତମୂଳକ ନ୍ୟାୟର ସମାପନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ, ଗୋଟିଏ ଦୂତ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ତୃତୀୟ ଏଲିୟା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ନ୍ୟାୟର ସମାପନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ, ଗୋଟିଏ ଦୂତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରୁ ଏଗାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ତିନୋଟି ହାୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଟିର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ ।

ପଥକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଇତିହାସରେ, ତୃତୀୟ ହାୟର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ତୃତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟଙ୍କୁ "ମୋ ପାଖରୁ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁନା କିଣ, ଯେଣେକି ତୁମେ ଧନୀ ହେବ; ଏବଂ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର, ଯେଣେକି ତୁମେ ପରିଧାନ କରିପାରିବ, ଏବଂ ତୁମ ନିର୍ବସନତାର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଉ; ଏବଂ ତୁମ ଚକ୍ଷୁକୁ ଅଞ୍ଜନ ଲାଗା, ଯେଣେକି ତୁମେ ଦେଖିପାରିବ" ବୋଲି ଡାକୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଏ, କାରଣ "ଯେତେଜଣଙ୍କୁ" ସେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ "ତିରସ୍କାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କରନ୍ତି।" ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଡାକୁଛି, ଯେଉଁ ଚରିତ୍ର ସେହି ସମୟାବଧୂରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ତୁଚ୍ଚିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ଆତ୍ମା-ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଶୋଧନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ "ଏହିପରି ଉତ୍ସାହୀ ହୁଅ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର" ବୋଲି ଡାକୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ "ଦ୍ୱାରରେ" ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଠାରେ ସେ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର "ମୁଖରୁ" "ଉଗଳି ଦେବେ।" ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ "ଦ୍ୱାର" ହେଉଛି ସେହି ଦ୍ୱାର, ଯାହାକୁ ସେ "ଖୋଲନ୍ତି, ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏବଂ କେହି ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ।"

"ପକ୍ଷି ଉପରେ ପକ୍ଷି"ର ପ୍ର ଯୋଗ ଦ୍ୱ । ରା ସମାଧାନ ହେଉଥିବା ଏକ ପ୍ର ତୀତ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ସେହି ପ୍ର ତୀତ ବିରୋଧାଭାସକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାର ସମାଧାନ ହେଲେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ । ନାମ୍ କ ବିଚାରରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଧ୍ୟାନମୂଳକ ବିଚାରକୁ ହେଉଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅଧିକ ସ୍ୱ ସ୍ତ ତା ଯୋଗ ହୁଏ । ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ଦ୍ୱ । ରା ସମାଧାନ ହୁଏ ଯେ, ପେଟେ କୋଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ଏକ ପ୍ର ତିରୁପ । ତୃତୀୟ ଏଲିୟା କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଧ୍ୟାନମୂଳକ ବିଚାରର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ,

ଅନୁସନ୍ଧାନ ନାମ୍ କ ବିଚାରରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଶବାହକ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରତୀକ ବିରୋଧାଭାସକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁବୁ।

“ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ଦୃତ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ। ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସର ଓ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଛି। 1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେବଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଦେଶରେ ସୋଲିଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଧର୍ମସଂସ୍କାର ପରଠାରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ସେପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ହେବାକୁଥିବା ପ୍ରବଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ।”

“ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପେଡ୍ରେକସ୍ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ହେବ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳାଯାଇବାରେ ଯେପରି ‘ପୂର୍ବବର୍ଷା’ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅମୂଲ୍ୟ ବୀଜ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇଉଠିବ, ସେପରି ତାହାର ଶେଷକାଳରେ ଫସଲ ପାକିବା ପାଇଁ ‘ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା’ ଦିଆଯିବ। ‘ତାହେଲେ ଆମେ ଜାଣିବୁ, ଯଦି ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବୁ; ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଭାତ ପରି ନିଶ୍ଚିତ; ଏବଂ ସେ ଆମ ପାଖକୁ ବର୍ଷା ପରି, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡୁଥିବା ପୂର୍ବବର୍ଷା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପରି ଆସିବେ।’ ହୋଶେୟା 6:3। ‘ଏହେତୁ, ହେ ସିଓନର ସନ୍ତାନମାନେ, ଆନନ୍ଦ କର, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କର; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥାପରିମାଣେ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷା, ପୂର୍ବବର୍ଷା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବର୍ଷାଇବେ।’ ଯୋଏଲ 2:23। ‘ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତ ମାଂସ ଉପରେ ଢାଳିଦେବି।’ ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଯେକେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଡାକିବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ।’ ପ୍ରେରିତ 2:17, 21।”

“ସୁସମାଚାରର ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶଠାରୁ କମ୍ ପ୍ରକାଶ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ନୁହେଁ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପୂର୍ବବର୍ଷାର ଢାଳିଦେବାରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀମାନଙ୍କର ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଏହାର ସମାପ୍ତିବେଳେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାରେ ପୁନର୍ବାର ପୂରଣ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏଠାରେ ସେହି ‘ଶିତଳତାର ସମୟ’ ଅଛି, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର ଆଗକୁ ଦେଖି କହିଥିଲେ: ‘ଏହିହେତୁ ତୁମେ ମନଫେରାଅ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହଅ, ଯେପରି ତୁମର ପାପମାନେ ମୋଚନ ହେଉ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶିତଳତାର ସମୟ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇବେ।’ ପ୍ରେରିତ 3:19, 20।” The Great Controversy, 611.